

BEN IK WEL BEHOUDEN?

Dat is een cruciale vraag. Voordat je met zekerheid een antwoord op deze vraag kunt geven, is het natuurlijk belangrijk om te weten wanneer je kunt zeggen dat je behouden bent. De Bijbel is daar heel duidelijk over. Heel veel Schriftplaatsen zeggen wat ervoor nodig is om behouden te worden. Alles hangt dus af van wat jouw reactie is op die Schriftplaatsen. Stem je ermee in, dan weet je ook meteen of je behouden bent. Doe je dat niet, dan vrees ik dat je een probleem hebt. Laten we maar eens beginnen in Johannes.

- Johannes. 3: 14 En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden;
- 15 Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.
- 16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.
- 17 Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.
- 18 Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.
- 19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos.
- 20 Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden.
- 21 Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn.

Laten we eerst eens naar vers 14 kijken.

‘Gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden.’ In de tijd dat Israël uit Egypte verlost was en door de woestijn zwierf, gebeurden er allerlei zaken waar Israël niet zo blij mee was. En dat lieten ze merken ook. God had beloofd dat Hij het volk veilig naar het land Kanaän zou leiden, op voorwaarde dat Israël Hem zou gehoorzamen. Keer op keer bleek echter dat Israël God helemaal niet vertrouwde. Zo ook in de geschiedenis met de verhoogde slang.

Op een gegeven moment trok het volk om het land van de Edomieten heen, maar in dat gebied was kennelijk niet zoveel te eten en te drinken. Althans, niet zoveel als in Egypte. Ze kregen wel te eten, maar elke dag hetzelfde: manna. En Israël walgde van dat, wat zij noemden, zeer lichte brood. Daarom begonnen ze voor de zoveelste keer te klagen tegen Mozes en tegen God:

‘Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood’.

Israël had dus weinig vertrouwen in God. Daarom bestrafte God het volk en zond vurige slangen die hen beten. Een groot deel van het volk stierf daaraan.

Het vervolg was dat Israël spijt kreeg en naar Mozes ging. Ze zeiden:

- Numeri 21: 7 ...Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den HEERE en tegen u gesproken hebben; bid den HEERE, dat hij deze slangen van ons wegneme. Toen bad Mozes voor het volk.
En de HEERE zeide tot Mozes: Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven.
- 8 En Mozes maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.

Israël was uit Egypte verlost en zwierf door de woestijn. Dat is een beeld van hoe de hele mensheid verlost werd bij de dood en opstanding van onze Heere Jezus Christus. De Heere Jezus stierf voor de zonden van de hele wereld en daarmee was de schuld van de hele mensheid afgelost.

Farao en zijn legers zijn een beeld van de satan en zijn handlangers. Die werden bij de uittocht gedood in de Schelfzee. In dit beeld werd bij die gelegenheid de satan de kop vermorzeld (zie Gen. 3: 15 De verzenen daar betekent de dood van de Heere Jezus. Maar Hij stond weer op uit de doden waardoor nieuw leven tot stand kwam. Vandaar dat Zijn 'kop' niet vermorzeld werd.)

Dat (het vermorzelen van de kop van de satan)was niet meteen het einde van de wereld. Hoewel... sindsdien is er een nieuwe schepping naast de oude gekomen. Wij worden opgeroepen om van de oude schepping over te gaan in de nieuwe. 2 Korinthe 5 spreekt zelfs helemaal niet meer over een oude schepping.

- 2 Korinthe 5: 15 Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.
- 16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij *Hem* nu niet meer *naar het vlees*.
- 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Dit is eigenlijk de tekst om mee te eindigen, maar omdat het zo goed weergeeft hoe de situatie is, zet ik hem toch alvast maar even hier neer. Zo was de situatie namelijk ook voor het volk Israël. Zij hadden niets meer met Egypte (de wereld) te maken, maar iedere keer verlangden ze weer terug naar de vleespotten van Egypte. Iedere keer verlangden ze terug naar de oude wereld. Waarom? Omdat ze niet geloofden in wat God gezegd had.

Dat is soms ook moeilijk. Als ik tegen jou zeg dat je binnenkort een prachtige nieuwe auto van mij krijgt en dat ding komt maar niet, dan word ik met de dag ongeloofwaardiger. Toch heb ik het beloofd. Natuurlijk heb je in dit geval alle redenen tot twijfel (ongeloof), maar dat komt omdat ik ook maar een mens ben. Ik kan zoveel beloven, maar pas als ik m'n beloften nakom, geloof je me echt.

Zo zit het bij God natuurlijk niet. Hij heeft dingen beloofd en Hij zál ze nakomen. We kunnen daarop vertrouwen (geloven), omdat Hij in het verleden ook dingen beloofd heeft die allemaal vervuld zijn. Je kunt Hem dus op Zijn Woord geloven.

Dat deden de Israëlieten niet en dat is jammer. Sterker nog, wij kennen de uitdrukking: ‘Dat is doodzonde’. In dit geval is dat letterlijk zo. Als je Hem niet op Zijn Woord gelooft, dan moet je dat met de dood bekopen. Israël is ons tot voorbeeld gegeven, opdat wij niet dezelfde fout als zij zouden maken (lees 1 Korinthe 10: 1 - 13).

In Hebreë 3 lezen we hoe het hen vergaan is in de woestijn en waarom.

- Hebreë 3: 17   Over welke nu is Hij vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over degenen, die **gezondigd** hadden, welker lichamen gevallen zijn in de woestijn?
- 18   En welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan, anders dan degenen, die **ongehoorzaam** geweest waren?
- 19   En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege **ongeloof**.

Zij mochten het beloofde land (de hemel, of het Koninkrijk) niet binnen, omdat ze gezondigd hadden. Voor ons ziet het er dan ook niet best uit, want wij zondigen ook. Dat is zo, maar zij waren ook nog eens ongehoorzaam geweest. Dan ziet het er nog steeds niet best voor ons uit, want ook wij zijn heus wel geregeld ongehoorzaam naar God. Toch gaat het daar niet om.

Ons begrip van zondigen en ongehoorzaam zijn is iets anders dan de Bijbel eronder verstaat. De conclusie in vers 19 is namelijk dat zij ongelovig waren. De Israëlieten hadden gezondigd omdat zij ongelovig waren en ze waren ongehoorzaam geweest, omdat ze ongelovig waren. Zonde en ongehoorzaamheid zijn synoniemen van ongeloof.

En als Israël ons tot voorbeeld is, wat zouden wij dan vooral niet moeten doen? Ongelovig zijn, niet geloven wat God gezegd heeft.

Uiteindelijk zijn er maar twee (Jozua en Kaleb) van de ruim 600.000 (dat is het getal van het aantal mannen boven de 20 jaar) die uit Egypte trokken in het beloofde land terechtgekomen. Waarom maar twee? Omdat zij de enigen waren die onvoorwaardelijk geloofden dat God hen in het beloofde land zou brengen.

De vraag is dus: ‘Geloof jij dat God bij machte is jou naar het beloofde land (in dit geval de hemel) te brengen?’. Jouw situatie lijkt anders dan die van de Israëlieten toentertijd, maar is toch feitelijk dezelfde. In de woestijn vind je nauwelijks brood en water. Het is er misschien wel, maar je moet er bewust en goed naar zoeken. Je moet weten waar je het vinden kunt. Zo is het ook in deze wereld. Brood en water zijn een beeld van het Woord van God. Het is wel te vinden in deze wereld, maar je moet echt bewust zoeken om het te vinden. Heb je het gevonden, dan is het er in overvloed (oase). En als je het gevonden hebt, dan geloof je en heb je hoop op het bereiken van de bewoonde wereld, Kanaän (de hemel in ons geval).

Op een gegeven moment hadden de Israëlieten geen water meer. Het volk begon natuurlijk meteen te murmureren. Mozes moest vervolgens op de rots slaan, waarna er water uit de rots kwam. Hij hoefde maar een beroep te doen op de Rots en stromen van levend water kwamen eruit. Je begrijpt het natuurlijk al: de rots waarop Mozes sloeg, is een beeld van Christus. Als je dorst hebt, kun je bij Hem terecht en Hij zal je leven geven. Als je Zijn water (Zijn Woord) drinkt, dan zúl je leven en is er hoop dat je het zult redden.

Weet je wat geloven is?

Hebreë 11: 1   Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, *en* een bewijs der zaken, die men niet ziet.

En dan spreken we uiteraard over het geloof in Zijn Woord. Dat is een *v*aste grond. Je ziet het nog niet, maar weet het zeker. Je hebt al je hoop erop gevestigd. En hoop is niet iets vaags, zoals wij dat woord meestal interpreteren. Wij zeggen: 'Ik hoop er morgen te zijn'. We hopen het, maar weten het niet zeker. In de Bijbel is 'hoop' zeker weten. We kijken er reikhalzend naar uit.

'Geloof' is ook zo'n vaag woord geworden. Helaas! Geloof heeft namelijk met bewijzen te maken. Wij geloven, omdat het bewijs van wat we geloven, geleverd wordt in Gods Woord. Daarom zijn we ook zo zeker van onszelf. Nou, niet van onszelf, maar we kunnen wel erg irritant zelfverzekerd overkomen. Die zelfverzekerdheid ligt echter niet in onszelf, maar in dat wat wij geloven. Niks vaag! Gewoon een duidelijk bewijs van de dingen die we (nog) niet zien. Jammer genoeg dringt de duidelijkheid pas door op het moment dat je Zijn Woord bestudeert. Op zichzelf is dat natuurlijk niet vreemd, want zo werkt het met alle dingen. Als je wilt weten of iets waar is, dan zul je er studie van moeten maken. Als je wilt weten hoe dingen in elkaar steken, dan zul je er studie van moeten maken. En als je wilt weten wie God is, dan zul je Zijn Woord, Zijn Boek, moeten bestuderen. Zo simpel ligt dat. Doe je dat niet, dan heb je ook geen recht van spreken. Sterker nog, als je dat Boek niet bestudeert, dan klinkt het nogal onbenullig als je zegt dat je het niet gelooft. Omgekeerd geldt natuurlijk hetzelfde: als je zegt dat je gelooft en je weet niet eens wat je gelooft, dan is dat minstens net zo onbenullig.

Waar het dus om gaat is dat je weet wat je moet geloven om zalig te worden. Tot nu toe ben ik blijven steken in vers 14 van Johannes 3. De volgende verzen zijn duidelijk genoeg.

Johannes 3: 15   Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.
                                  16   Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

Waar gaat het dus om? Geloof in de Zoon van God. Doe dat en je weet zeker dat je tot de Gemeente behoort. Dan vergaat het je niet als een rotte vis, maar als één die springlevend is. 'Springlevend' is eigenlijk een vreemd woord, een pleonasme. Dat is bijvoorbeeld hetzelfde als 'witte sneeuw'. Je hoeft helemaal niet te zeggen dat sneeuw wit is, want sneeuw is sowieso wit. Dat is een kenmerk van sneeuw. Zo is 'spring' een kenmerk van 'levend'. Waarom noemen de Engelsen de lente 'spring'? Alles gaat open, komt omhoog, springt op. Er komt namelijk leven in een doodgewaande wereld. Of, om een nog banaler voorbeeld te nemen, waarom hangt een penis naar beneden en 'springt' hij op bij gemeenschap? Omdat er bij gemeenschap nieuw leven komt. Zonder gemeenschap is zo'n ding dood, er komt alleen maar afval (zonde) uit. Maar bij gemeenschap komt er zaad uit, namelijk nieuw leven.

Als je gemeenschap hebt met God, dan komt er zaad in jou, namelijk het Zaad der wedergeboorte, namelijk Zijn Woord. Dat Woord brengt nieuw leven voort. De Engelsen zouden zeggen; 'Spring is in the air'. Hier is natuurlijk nog veel meer over te vertellen, maar valt een beetje buiten het onderwerp.

Hoe weten we zeker dat we de boot niet missen? Lees de volgende verzen van Johannes 3.

- Johannes 3: 17   Want God heeft zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.
18   Die in hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in de Naam des eniggeboren Zoons van God.

Geloof jij in de Naam van de eniggeboren Zoon van God? Dan staat je geen oordeel te wachten, maar eeuwig leven. Dan ben je behouden. Lees wat er staat, geloof wat er staat en je hebt wat er staat (dat is plagiaat, maar ik weet niet meer wie het zei). Dan ga je straks samen met alle andere gelovigen van deze bedeling mee naar boven. Eigenlijk is dit geen goede uitdrukking, want boven ben je al. Althans, dat is de bedoeling. Straks zul je, samen met alle andere gelovigen veranderd worden. Je aardse lichaam zal veranderd worden in een verheerlijkt lichaam. Maar daarover straks misschien meer.

- Johannes 3: 34   Want Dien God gezonden heeft, Die spreekt de woorden Gods; want God geeft den Geest, niet met mate.
35   De Vader heeft den Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.
36   Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

Wanneer ben je dus ongehoorzaam? Als je niet in de Zoon gelooft. En zie je hoe het hier staat? ‘Die in de Zoon gelooft, **heeft** het eeuwige leven’. Niet krijgt, maar heeft! Als je gelooft, dan heb je het eeuwige leven.

Wat betekent dat, eeuwig leven? Dat is een leven dat eeuwig duurt. Dus geen leven dat je eventueel weer afgepakt wordt. Als dat zou kunnen, dan weet je dus nooit of je eeuwig leven gekregen hebt. Dan is eeuwig leven een begrip zonder inhoud, zonder enige betekenis. Maar dat is niet zo, want wij hebben het eeuwige leven en raken dat dus ook niet meer kwijt. Het is niet iets dat wij eventueel in de toekomst krijgen (ja ook), maar dat we nu al hebben.

Waarom? Omdat Christus het ook al heeft. Hij is de Eersteling en door geloof in Hem hebben wij het ook.

Waarom komt bij een geboorte eerst het hoofd van de baby naar buiten? Uiteraard omdat het een beeld is van de ‘geboorte’ van Christus, Die als Hoofd van Zijn lichaam als Eerste geboren werd. Daarna volgt Zijn lichaam (= beeld van de Gemeente, alle gelovigen), dat onlosmakelijk met Hem verbonden is. Maar toch, eerst het Hoofd en dan de Gemeente. Niet enkele delen van dat lichaam, maar alle delen, het hele lichaam. Niet één lichaamsdeeltje uitgezonderd. In deze wereld komt dat natuurlijk wel eens voor, maar met Zijn lichaam niet, want dat is een volmaakt lichaam. Niet volmaakt in zichzelf, maar volmaakt in en dankzij het Hoofd.

- Johannes 5: 24   Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Die Mijn Woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

Eerst wordt er gezegd: 'Die in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven'. Hier gaat het om Zijn Woord en om Hem Die de Zoon gezonden heeft. Dat is dus de Vader. Maar wat is het verschil? Dat is er wel, maar ligt niet zo ver uit elkaar als het lijkt. Neem bijv. Zacharia 12: 10.

Zacharia 12: 10   Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen...

Wie zullen zij aanschouwen en over wie zullen zij rouwklagen. Over JEHOVAH, want over Hem gaat het steeds in dit hoofdstuk. Wie is JEHOVAH? God. Maar wie heeft het huis van David doorstoken? De Heere Jezus. Wie is Hij dus? God. Toen even niet, want Hij had Zijn Godheid voor een korte tijd afgelegd, maar na Zijn verhoging is Hij weer God geworden. Het lijkt een ingewikkeld verhaal, maar het valt wel mee.

Kijk naar jezelf. Jij bestaat uit geest, ziel en lichaam. Wat er in jouw geest omgaat, weet ik niet. Ik kan jou dus niet echt kennen. Zo is het ook bij God. Hij is Geest en kan niet gekend worden. Toch kan ik jou kennen, want je uit je door je doen en laten en door hoe je er uitziet. Jouw doen en laten is een afspiegeling van je geest. Wat er in je denken omgaat, komt op één of andere manier naar buiten. Op die manier laat je zien wie je bent.

Zo is het ook bij God. Hijzelf kan niet gekend worden, maar als je Hem wilt leren kennen, kijk dan naar Zijn Beeld, namelijk Jezus Christus.

Hebreë 1: 3   Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht...

Christus is het Afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte beeld van Zijn wezen. Kijk naar Hem en je weet Wie God is en hoe Hij denkt. Er is wel verschil in rangorde, maar niet in wezen. Daarom is het ook niet zo verwonderlijk dat er eerst gezegd wordt dat je in de Zoon moet geloven en daarna ook nog eens in de Vader. Zij zijn één in wezen.

Datzelfde geldt natuurlijk voor het Woord. Christus is niet echt het Woord, maar Hij vereenzelvigd Zich daarmee. Dat is ook logisch, want per slot van rekening ben je wat je zegt. Dat woord komt immers voort uit je geest, uit je denken. Daarom zegt de bijbel ook dat het Woord het zaad der wedergeboorte is, maar ook dat God het leven geeft. Maar ook dat niemand kan leven zonder geloof in Christus. Hij deelt namelijk uit van dat leven. Hij is Christus, Hij is God en Hij is het Woord. Zonder Hem is er geen leven.

Johannes 5: 39   Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.

Nou, precies. Wat jij zegt, getuigt van jou. Wat Hij gezegd heeft, getuigt van Hem. Wil je Hem leren kennen, onderzoek dan de Schriften. Sinds het begin heeft Hij uitgelegd Wie Hij is en wat Hij doet en doen zal. Kortom, Hij heeft Zijn hele ziel en zaligheid blootgelegd in Zijn Woord. Dat klinkt een beetje raar, maar zo is het toch. In die Schriften ligt het eeuwige leven

opgesloten. Geloof daarin en je gelooft in Hem, Die het geschreven heeft. En, inmiddels weet je het: als je in Hem gelooft, dan heb je het eeuwige leven.

Johannes 5: 46   Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.

De Joden moesten niets van Jezus hebben. Zij geloofden alleen wat Mozes geschreven had. Maar ja, Mozes was een profeet en deed dus niets anders dan schrijven over de werken Gods. Hij schreef over Christus. Als de Joden dat begrepen hadden, dan zouden ze ook in Hem geloofd hebben. En als wij dat aan willen nemen, dan wordt wat Mozes geschreven heeft ineens een stuk duidelijker. Dan is wet geen wet meer, maar onderwijzing; onderwijzing in Degene van Wie wij onze zaligheid verwachten; onderwijzing in Degene op Wie wij al onze hoop gesteld hebben; onderwijzing in Degene in wie wij geloven. Dan zien we dat héél de Schrift van God is ingegeven; dan zien we dus dat héél de Schrift Gods Woord is. Dan wordt het ook gemakkelijker in héél de Schrift te geloven. Die gaat dan immers van voor tot achter helemaal over Hem.

Als je dan al die oudtestamentische geschiedenissen bestudeert en je probeert Christus en Zijn werk daarin te 'ontdekken', dan gaat er ineens een wereld voor je open. Dan begint dat Woord ineens voor je te leven en dan begin jezelf ook te leven. Je wordt namelijk enthousiast over de rijkdom van dat Woord en ineens beginnen stromen van levend water uit je binnenste op te borrelen. Dat water (Woord) wil eruit, want anderen moeten er ook van proeven.

Johannes 6: 27   Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar *om* de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want Dezen heeft God de Vader verzegeld.
28   Zij zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?
29   Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij gezonden heeft.
30   Zij zeiden dan tot Hem: Wat teken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt Gij?
31   Onze vaders hebben het manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven is: Hij gaf hun het brood uit den hemel te eten.
32   Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel.
33   Want het Brood Gods is Hij, Die uit den hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft.
34   Zij zeiden dan tot Hem: Heere, geef ons altijd dit Brood.
35   En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.
36   Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook gezien hebt, en gij gelooft niet.
37   Al wat Mij de Vader gegeven heeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.
38   Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft.

- 39 En dit is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar hetzelfde opwekke ten uitersten dage.
- 40 En dit is den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.

Waar gaat het om in Gods werk? Dat je gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft. Dat je dus gelooft in Jezus Christus (vers 28).

In het vervolg van dit gedeelte kun je duidelijk zien dat water en brood een beeld zijn van Christus en Zijn Woord. Het volk Israël was in de woestijn helemaal afhankelijk van het brood dat uit de hemel kwam, het manna. Zonder dat manna zouden ze niet in leven blijven. Maar de Heere Jezus zegt dat het niet om dat manna gaat, maar om Hem. Hij is het Brood des levens en als je wilt leven, ga dan naar Hem. Hij zegt: 'Die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (denk aan het water uit de rots). Als je tot Hem komt, dan heb je eeuwig leven en Hij zal je geenszins uitwerpen (vers 37).

'Ten uitersten dage' is voor ons niet de jongste dag, maar de dag dat we tot geloof kwamen. Toen is voor ons het oude voorbijgegaan en alles nieuw geworden. Vanaf dat moment zijn wij leden van een nieuwe schepping geworden. Je zou dus kunnen zeggen dat voor ons de jongste dag allang geweest is, terwijl die in 'werkelijkheid' nog moet komen (zie Openbaring 21: 1).

In die nieuwe schepping is geen zonde. Er is dus ook geen enkele reden voor nachtmerries. Je gaat mee, want je bent al mee. Er is geen weg meer terug.

Maar, zul je tegenwerpen, ik zondig nog steeds. Dat is natuurlijk ook zo, maar die zonden hebben niets met je nieuwe natuur te maken.

- 1 Johannes 3: 9 Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad (Woord) blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

Als ik dit lees, dan kan ik m'n ogen haast niet geloven. Kijk ik naar mezelf, dan is het één en al zonde. Toch staat het er zo en dus geloof ik het.

Er is natuurlijk ook nog een andere kant. Johannes zegt in 1 Johannes 1: 8

- 1 Johannes 1: 8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet.

Dat bedoel ik; als ik naar mezelf kijk, dan zie ik één en al zonde. Bij anderen trouwens ook, maar dat is voor mezelf niet zo belangrijk. De vraag is alleen of we de zonde in onszelf wel moeten zien. Als we daarnaar blijven kijken, dan wordt het wel heel moeilijk te geloven dat we niet kunnen zondigen. Paulus zegt daar een paar zeer verduidelijkende dingen over.

- Galaten 2: 19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.
- 20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij...

De Heere Jezus werd gekruisigd, omdat Hij de wet had overtreden. Dat deed Hij op het moment dat Hij onze zonden op Zich nam. Vanaf dat moment was Hij des doods schuldig. Hij is ook ter dood gebracht, maar omdat het om onze schuld ging, die Hij in onze plaats droeg, zijn wij eigenlijk ook gedood. Dat zegt Paulus ook: 'Ik ben met Christus gekruist'. Dat is gebeurd op grond van de wet. Maar dit betekent ook dat de wet vanaf dat moment geen enkele invloed meer op je heeft. Wet heeft immers geen invloed op doden.

Daar houdt het verhaal gelukkig niet op, want Paulus zegt: 'En ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij'. Jij leeft niet meer, maar Christus wel. En op grond van geloof is het leven van Christus ook in jou terechtgekomen. Wat er dus nog van jou over is, is Christus. Wij ervaren dat niet zo, omdat we nog in dat ellendige zondige lichaam leven, maar daarom kunnen we nog wel geloven dat het zo is. Als de Bijbel zegt dat het zo is, nou, dan geloven we dat toch gewoon!

In Rom. 7 zegt Paulus het nog veel sterker:

- Romeinen 7: 15   Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik.
16   En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is.
17   Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Zondigen? Ja, zolang we hier nog zijn, zal dat ook wel blijven gebeuren. Maar Paulus zegt: 'Ik doe dat niet meer, maar de zonde die in mij woont', met de klemtoon op 'ik' en 'zonde'. Paulus kan zelf immers niet meer zondigen: punt 1 omdat hij voor de wet gestorven is en punt 2 omdat Hij uit God geboren is.

Dat zondigen is lastig, maar we moeten ons er niets van aantrekken. Dat is ons leven niet. Ons leven is het nieuwe leven. Met andere woorden: ons leven is Christus. Dat zien wij niet, maar dat geloven wij. Waarom? Omdat God het Zelf gezegd heeft. Weliswaar via Paulus, maar het is Gods Woord.

- Johannes 6: 47   Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.
48   Ik ben het Brood des levens.
49   Uw vaders hebben het manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven.
50   Dit is het Brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve.

58   Dit is het Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw vaders het manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven.

Het manna was maar een beeld. Daardoor bleef je niet echt leven. Dat is ook wel gebleken, want uiteindelijk is iedereen gestorven. Maar wie van het echte Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. Heb jij van dat Brood gegeten, of doe je maar alsof? Probeer je de schijn op te houden naar anderen, of geloof je werkelijk in Hem? En als je in Hem gelooft, moet je er dan nog meer voor doen? We hebben net gelezen: 'Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft'. Geloof, geloof, geloof!

Johannes 7: 38 Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.
39 (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)

De Schrift had al gezegd dat stromen des levenden waters uit ons vloeien zou.

Jesaja 12: 2 Ziet, God is mijn heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere JEHOVAH is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot heil geworden.
3 En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen des heils;
4 En zult te dien dage zeggen: Dankt den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken! vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is.
5 Psalmzingt den HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op de ganse aardbodem.

De fonteinen des heils zijn de stromen van levend water. Die stromen van levend water komen uit ons binnenste, want wij willen vertellen van Zijn grote daden. Wat zijn dan die grote daden. Vooral en in de eerste plaats dat Hij nieuw leven heeft voortgebracht. Dank zij Zijn daden hoeft deze wereld niet verloren te zijn. Dat is zij wel, maar er is redding mogelijk voor degenen die in Hem geloven. Zij waren ook verloren, maar teruggevonden. Zij hebben namelijk de Heilige Geest gekregen. Dat is het **nieuwe** en **eeuwige** leven.